

K 513 / 34
11

Kéz-Priny, július 11. 1846.

Redves barátom, az napon, melyen hírdeltél
a népszerűt, a melyre föllóvált volt
bennünket Kócsuth, hogy fanatikájak
a pesti népet a főváros környékén vi-
vando véres, elhatározó, utolsó lehelte-
sürelig tartó esakára, hol Kócsuth maga is
jelen lesz, s ha kell, meghal Pest romjai
alatt sas, mint ő maga mondta: ugyanaz na-
pon aha tudtára a kormány, a fővárosi
népnek - hegedűskóban persze - hogy effe-
jában findes Pest környékén hurokban
még kevésbé ott hágyai beeres fogat
hancúr az elfő bolos körmenésére el fog
elblábalni világtalan világig, hol árpadt
ota neves volt ellenség, s hol haramentő
iskája nagyobb birtoktartás lehet. En
eren rommászagra teljes erőm és tehet-
ségem feriorus diákba jövén, s megem-
elkezvén még előbbeni feleimről is, kap-
tam magamat, fölgyedtem fátörőm-
s más nap esak adommal együtt ide-
e bírsági magányba bujdoskoltas aron
shajtással, vajha foka többé a nyilvá-
nos életnek még esak kisköböre se-
kényre ritene fofon; s most itt vagyunk,
s a mely perrebben végkép felejtém, hogy
harám is van, töreltetesen boldog vagyok.
Mit s: mit csináltok, hogy vagytok? add
tudtára, valamint arulat is, a mit
az utóbbi időben a világon is Magyar-
országban történtek, mert én, mióta
Pestet elhagyta, semmit sem tudok.
Te még is esak rövidebb állás az efe-
ményekhez vagy legalább a hívekhez. Jól
mivelőbb. az utolsó pesti ide Gyula
és Csaba. Jőten veletek, ölelünk be-
neteket!

barátod

Petőfi Sándor
1. 1.)

21
NB. népgyűlése. — Pépén lakomban egy nap loerám jó Peröfi, hogy
hívat Kofásnak. Peröfi, én, Egrest, Vasgerben s mások meg-
jelensék. (akkor látam Kofásnak alónív, legalább oly köhél,
völ, hogy kényelmesen vizsgálhassam vonásait). K. egy mórú,
kés sarvott, hogy a kara verőlyben van, a néper fanatisztái
kell keresztes hadra eze. Mi eljöttünk, de nem vettem észre,
hogy valamelyünk valami nagy dolgot tett volna és én már
utban roham családomhoz, talán másnap indulom is.

Mero-Berény az Olay-Perics külvárosi lakelze,
kikkel Peröfi rokonságban volt. —

És ez loerám usolfó levele Peröfinék. Mero-Ber-
ényből Váradra, s onnan Erdélybe ment, hogy Bemhez,
csarlatörök; de újjár nem Szalonnának, hanem Magyar-
nak vesse, mely falu állol olvabvált esik. Ott a papnál
volt állva, s a pap néhány forban megírta nekünk, az
ö megbíráfától, hogy köpönt, és hogy meg Erdélybe. Ez volt
usolfó levele. Miért nem jött Melinsára? mör Berényből Várad-
ra egyenesen annyig, s ö' fizesse — meghalni!

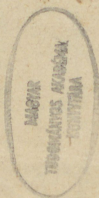
13
mi
e,

2
ad

S

02

Eszékrol

Arany Jánosnak

barátilag

2

Gyula

Skalontán